

[Peter Nielsen.]

af skatterne med mellemrum foretages. Det kan være ret vilkårligt, hvor man vil lægge de indirekte skatter, og hvor store de skal være i forhold til hinanden. En ajourføring vil derfor være på sin plads, når man har erfaret, hvordan de virker i praksis. Der var således i sidste finansår en nedgang på ca. 11 mill. kr. i spiritusafgiften, og da det ikke har været et led i en almindelig forbrugsnedsættelse, må det antages, at spiritusbeskatningen har nået sin foreløbige klimaks. Den har jo særlig ramt restaurationsbranchen og de mange mennesker, der her er beskæftiget.

Lovforslaget om ændring i beskatningen af spiritus og vin tager da også sigte på en lempelse, idet afgiften foreslås nedsat fra 30 kr. 60 øre til 27 kr. 50 øre pr. liter dansk spiritus af 100 pct. styrke, og en tilsvarende nedsættelse foretages for indførte ting. Det vil bl. a. betyde, at engrosprisen for en trekvartliterflaske brændevin vil kunne nedsættes med 1 kr. 65 øre, og en helflaske vil på restauration kunne nedsættes med 4 kr. Efter ønske fra vinbranchen overgår man, ligesom tilfældet har været for ølafgiften, fra engrosomsætningsafgift til literafgift.

Af ædruelighedsmæssige grunde kan der vel altid være betænkelighed ved at nedsætte spiritusafgifter, men det må dog erindres, at den samlede alkoholbeskatning i finansåret 1954—55 androg over 500 mill. kr. Den foreslåede lempelse for det samlede alkoholforbrug bliver derfor så lille, at den næppe vil fremme skadeligt drikkeri. Det er også fortrinsvis de almindelige vinsorter, der foreslås nedsat, og erfaringsmæssigt ved man, at det er indenfor de billigste drikkevarer, det største misbrug finder sted.

Forslaget om overgang til literafgift vil også bevirke, at de billigste vine vil stige lidt i pris, og at prisforskellen mellem kvalitetene udjævnes noget. Normalt ser man helst afgiftslettelser på de billige varer, som jævne mennesker bruger, men for spiritus har man lov at anlægge en anden målestok, og for den mådeholdne vindrikker vil det næppe være nogen større gene, at en flaske rødvin af billigste sort vil stige ca. 40 øre.

Biografbesøget har også det sidste år været dalende. Den afgiftsforhøjelse, der skete i foråret 1955, var beregnet til at

indbringe 15 mill. kr., men blev kun på 11 mill. kr. Man foreslår derfor afgiften nedsat fra $\frac{5}{11}$ til $\frac{7}{17}$ af entréindtægten. Det vil sige, at en biografbillet til f. eks. 2 kr. vil kunne nedsættes med 15 øre, medens en billet til 3 kr. vil kunne få en nedsættelse på ca. 20 øre.

Det er et spørgsmål, om det dalende biografbesøg skyldes den i 1955 forhøjede afgift, eller om den amerikanske filmblokade er den væsentligste årsag. En afgiftslettelse som den foreslåede vil dog måske lette forhandlingerne om at få blokaden bragt til ophør, således at vi atter kan få de amerikanske storfilm her til landet. Om det så er et kulturelt fremskridt, må være en smagsag. Men biografafgiften, der i 1955 forhøjedes fra 60 pct. til $83\frac{1}{3}$ pct., foreslås nu nedsat til 70 pct.

Der er grund til at takke den højtærede finansminister, fordi han i lovforslaget også har tænkt på kommunerne, idet deres andel af afgifterne nu bliver $\frac{1}{4}$ af de fulde 70 pct., medens de tidligere kun modtog $\frac{1}{4}$ af de 60 pct. Biograferne findes jo hovedsagelig i hovedstaden og de større købstadkommuner, og det er også dem, der for tiden har øgede forpligtelser og udgifter, så den øgede andel i afgifterne må forekomme retfærdig, og den vil blive værdsat af de forskellige kommunalbestyrelser.

Ved den sidste ændring af loven om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m., som blev foretaget i februar 1955, foretog man en omlægning af afgiften fra chokolade til sukkervarer, idet prisforskellen her var for stor. Chokoladens fremstillingspris er i mellemtiden dalet på grund af billigere råvarer. Når en nedsættelse nu skal finde sted, vil det være mest rimeligt at lade den komme bolsjerne alene tilgode, hvorfor afgiften på sukkervarer foreslås nedsat fra 2 kr. til $1\frac{1}{2}$ kr.

Den mindreindtægt, som statskassen vil få ved de foreslåede nedsættelser, tænkes så opvejet ved bestemmelserne i lovforslaget om forhøjelse af afgiften af parfumer, toiletmidler m. v., således at afgiften skal stige fra 25 til $33\frac{1}{3}$ pct. af varens detailpris. Denne stigning i afgiften betyder, at disse varer vil stige $12\frac{1}{2}$ pct. i detailudsalget. Da afgiften ikke har været forhøjet siden 1940, må en sådan forhøjelse synes rimelig.

For alle de omhandlede afgifter gælder